

1309

D O G M A T I C I .

1310

est fieri instituta in ecclesia &c. et Extrema animadvertisunt in eos, qui ludunt tesseres ad aleam et qui simpliciter taxillos iactant.

III. fol. 11. *Incipiunt notabilia de septem peccatis capitalibus. Praemittitur tamen etiam Institu-* *tio de Peccato generatim, de ori-* *ginali, veniali et mortali. Initium:* *Peccatum est preuaricatio le-* *gis diuine &c. Rubricae, ut supra.*

IV. fol. 15. p. 2. *Incipit tra-* *ctatus de septem sacramentis sine* *quibus nemo saluari (potest?) Ideo* *lege ea. Initium: Misericors et mi-* *serator dominus cuius misericordie* *&c. Agit de Sacramentis in gene-* *re et specie, item de Donis Spi-* *ritus sancti, de VIII. Beatitudini-* *bus, dénum de Latria et Dulia* *rursus per Rubricas.*

V. fol. 32. Post Exempla quae-
dam et Effata ad Principes potissimum
pertinentia sequuntur Excerpta ex Aristotelis Ethicis et Politicis ordine Librorum.

VI. fol. 43. *Liber*, ut e calce
praeoccupo, de doctrina dicendi
et tacendi ab albertano causidico
brisieni de ore (ora) sancte Aga-
the compōsus missus ad stephanum
filium suum sub anno domini 1245.
mense decembris. Dixi jam bis de
hoc Opusculo hoc Vol. ut habes
in Indice.

VII. fol. 49. Tractatus ἀδεσπό-
τος de Actibus Humanis per Apho-
rismos procedens hujus initii: Ar-
istoteles macedo princeps philoso-
phorum quem deus in esse produxit
ut secretā nature reuelaret de re-
bus quārum speculatorēs et fa-
ctores existimis seriose edocuit. Nunc

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

*uero de principijs a cluū humano-
rum dicendum sententiam aristote-
lis et diuini hominis evidentiam imi-
tando. &c. Abrumpitur in Quae-
fitione: Utrum suggestio dyamonie
(sic) insit per speciem deleſabilem
uel tristabilem, seu utroque modo.*

DLXXXIV.

Codex membraneus lat. Sec. U.657
XII. Folior. 52. 8. eleganter exa-
ratus, rubricis distinctus, et J. Alex. Bräfficanus Icti primum, tum
Job. Fabri Ep. nostri Κηνου titulum praefert: *Incipit Dyalogus de ecclesiastico principatu; et ita ingreditur: Omnis ecclesiastici ordinis principatus in apostolicis sacerdotibus fundatur, et regitur a primordio nascentis ecclesie. que ab apostolis est fundata et eorum doctrinis toto terrarum orbe dilatata. Hec est celestis regina eterni regis sponsa. cuius decorum admirans propheta canit in psalmo. Assitit regina a dextris tuis in uestitu deaurato. circumdata uarietate. Cuius tempora cum secundum lunaris cursus mutationem per incrementa et decrementa constat uariori. de statu illius aliqua scribere proposui. bac uidelicet intentione. ut et animus meus in hoc opusculo meditanando habeat exercitationem. et legentes qualemcumque capiant edificationem. Patris autem mei spiritalis domini Erbonis obediens ius-
fioni. sic eius uoluntati. et legenti-
um deseruire cupio utilitati. ut per interrogacionem et responsonem
decurrat oratio. et inde libellus iste
dyalogus uocari debeat. Hic igitur*

N

Collo-

1311

C O D I C E S

1312

Colloquium inter *Discipulum* et *Magistrum* inchoat II. Libris constans, qui partim de indigna Praelatorum Ecclesiae vita, partim de nata inde secularis Potestatis in sacra Jura invasione tractant. Autorem primum *Benedictinum* et *Germanum* quidem, et *Erbonem* illum sive *Aribonem* Archiep. *Moguntinum* habebam, donec legarem p. 16. Sed moderno tempore regnante Heinrico V^o. cum captus ab eo esset dolo detestabili Paschalis papa effuso hac de causa multo sanguine romanorum. ut reconciliatur sacerdotio imperium. recepit ecclesia libertatis sue privilegium, cum igitur Paschalis anno primum 1099. Papatum adeptus sit; *Aribo* vero jam anno 1031. exceperit, de hoc sermo esse non potest. Progressus ad Librum II. ubi Autor adserit, posse ferventibus Ecclesiae calamitatibus dimitti Episcopi officium, p. 30. lego: *Memorabile illud factum Heinrici ratiponensis episcopi quod nostro tempore uidimus non tacemus.* Qui dum propinquum sibi met obitum imminere cognoscit. ad cenobialis portum conuolat ordinis. ac sacerdotalis infulas dignitatis monachicis mutat induviis. &c. Ergo post an. 1155. quo *Henricus* ille Monachum ad S. *Emmerami* induit, scripsit Noster. At saltem *Germanus* fuit? Ne id quidem videtur, si illum audias. Nam postquam, qui se dignitatibus abdicassent, *Lucium* Ep. *Sicoleensem*, *Valerium* *Hippon.* *Siluanum* *Rhetorem*, *S. Benedictum*, *Leonom* Abb. *Nonantulanum*, *Arnulfum* Ep. *Metens.* excitasset, ita p.

35. prosequitur: *Preterea uenerabilis uir Farulfus.* cum in cisterna apulie ciuitate catbedram episcopalem obtinuisse. banc reliquit. ac duobus circulis ferreis non parui ponderis pectus uentre meum constrictinxit quibus affligi fere iam a septennio non cessauit. *Vino* uel nunquam uel raro utitur. crebris quoque ieuniis maceratur. *Hic tantus uir ad abrenuntiationem episcopatus non me minus hortatus est uerbo quam prouocabat exemplo.* Quis hinc non concluderet, *Italum* fuisse potius et *Episcopum?* Sed adverte, non hic illum suis verbis uti, sed exscribere *Petrum Damiani Opusc. XIX.* quod edit. *Paris.* 1664. T. III. p. 184. f. de *Abdicatione Episcopatus* habetur; qua in re cum Lectoribus non optima fide agit, qui ad solum *Silvani* exemplum praedictum *Petrum* citat, reliqua vero ex semetipso proferre videtur. Itaque cum propter *Erbonem*, tum propter *Heinricum Ratisb.* *Germanus* mihi et S. *Benedicti* Monachus est, dum aliud docear; nullum enim haecenus vel Autoris vestigium reperi, vel praeclari cetera Opusculi, quod terminatur: *ut cum tempore mortalitatis sue cum martha solliciti sunt. et turbantur erga plurima. saltem post mortem optimam partem Marię in eterne uitę requie percipient.*

Adscripta sunt a diversa manu Excerpta breviora e *Johanne Chrys. Hieronymo*, *Cypriano*, sed prolixius *Ex libro firmiani laetantii. De duabus uis*, quod constat Praefatione in L. I. *Divin. Instit.* usque

1313

D O G M A T I C I.

1314

usque ad verba: *tantumque apud eos veritatis &c. et dein Libri VI. Capitib. 3. et 4. integris et eleganter et fatis recte descriptis.*

DLXXXV.

U. 861 Codex membraneus lat. Sec. XV. Folior. 52. f. min. utinam tam emendate, quam eleganter perscriptus, inter picturata frontis ornamenta Insignia regia Corviniana referens, dein vero ad Job. Fabrum Ep. Vindob. delatus inscribitur: *Altividii De Immortalitate Animae Liber Incipit. Απογεαφοι Mediceum*, qualia inter Codices Corvinianos non pauca sunt, mox suspicatus consulto Cl. Bandinii Catalogo T. III. Codd. Lat. col. 254. Plut. LXXXIV. Cod. 24. n. 7. deprehendi Περιτονια, sed ne illud quidem Sec. XV. vetustius, et in Libros V. distributum, quos signare neglexit Corvini amanuensis diversa Tractationis Capita literis grandibus caeruleis distinguere contentus. Init porro Tractatio: *Quadam die cum fraterno funere propinquo affluentior fletus incubuisset. isque ad uesperum usque protelatus. iam rinnulis oculorum fluxu largiori exhaustis. sese (sibi?) uebementiorem dolorem ascisset, utrumque solito grauior atque procluuior consocius somnus secutus est. Jamque hinc Portenta. Advehitur ab una parte uir aspectu uenerabilis tribus elegantibus Juvenibus comitatus, quorum primo altiuidus, secundo quidem conlibitus, tertio nimirum ira malus accedebant uocabula, ab al-*

tera parte adequitat homo medie quidem etatis cum frequenti ac lasciuienti strepitu; circumfunduntur Somniantis lectulo, et, quinam essent, quaerenti respondet Senex: *Ego quidem interioris, alias exterioris hominis uocabulo censeor. Mox Exterior Homo orationem auspicatur primum a commendatione scientiae suae, dein a laudibus Amicitiae, ubi enumeratis doctis Graecis et Latinis, quos nunquam uidimus, et tamen diligimus, addit: Num, ut ad nostri temporis uiros fiat orationis recursus, gergelarius, albidus, constantius nostre sunt dilectionis expertes? Qui nam Viri hi docti, aut cuius aevi? Tota deinceps Oratio non ad eximendum Somnianti de Fratris admissione dolorem, sed acrius potius infigendum comparata est. Igitur contra insurgit Senex, siue Interior Homo, Oratoremque refutat primum ipse, tum: Age itaque fili altiuid de immortalitate animorum sermonem institue. Pareret Altividus duplici disputatione; prima quidem jussum exequitur, resumto dein sermone penitus in Animae naturam descendit: Primum igitur inquit ut opificis quam inquirimus similitudo clarius expressiusque reperiatur in anima, considerandum occurrit, quid in ea imperetur, nec imperet. Deinde quid imperetur et imperet. tertio quid sit quod imperet, nec ab alio imperetur. Atque haec mox Sensuale, Rationale et Intellectuale compellat, et cum Animam ad Opificis, ut dixit, similitudinem exigat, multus est in divina Naturra*